

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové v právní věci žalobce: **O. S.**, zastoupen Mgr. Ing. Vlastimilem Mlčochem, advokátem, se sídlem Sekaninova 1204/36, Praha 2 – Nusle, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2017, č.j. CPR-23731-3/ČJ-2017-930310-V243,

takto:

I. Rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 5. 12. 2017, č.j. CPR-23731-3/ČJ-2017-930310-V243, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10.200 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Ing. Vlastimila Mlčocha, advokáta.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2017, č.j. CPR-23731-3/ČJ-2017-930310-V243 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie

České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 24. 7. 2017, č.j. KRPA-268000-17/ČJ-2017-000022-ZAM (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení, spojené s řízením o správním vyhoštění paušální částkou 1.000 Kč, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

- [2] Žalobce v podané žalobě uvedl, že má za to, že rozhodnutí o poplatkové povinnosti za proběhnuté správní řízení by mělo posečkat podle výsledku soudního řízení.
- [3] Jelikož soud neshledal, že by toto tvrzení žalobce bylo způsobilým žalobním bodem, ze kterého by bylo patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné, popř. nicotné, tak žalobce usnesením ze dne 16. 2. 2018, č.j. 6A 246/2017-10, podle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), vyzval, aby žalobu o chybějící náležitosti doplnil, a určil mu k tomu lhůtu deseti dnů od doručení. Vzhledem k tomu, že žaloba nebyla o požadované náležitosti doplněna, tak ji soud usnesením ze dne 19. 3. 2018, č.j. 6A 246/2017-13, odmítl, neboť nebyla způsobilá věcného projednání, a to z toho důvodu, že neobsahovala náležitosti stanovené zákonem pro žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podle ustanovení § 71 odst. 1 s.ř.s. (postrádala žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné, a také jaké důkazy k prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje provést).
- [4] Ke kasační stížnosti žalobce bylo toto usnesení zdejšího soudu rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2018, č.j. 7 Azs 155/2018-12 zrušeno a věc byla vrácena zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku dospěl k závěru, že z žalobcova tvrzení je patrné, že napadené správní rozhodnutí považoval za nezákonné proto, že mu poplatková povinnost měla být uložena až po pravomocném rozhodnutí o správní žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Nejvyšší správní soud dále uvedl, že i takto poměrně obecné a stručné – nicméně srozumitelné a jednoznačné – vymezení skutkových a právních důvodů tvrzené nezákonnosti je dostačující k tomu, aby bylo zřejmé, v jaké části a z jakých hledisek se má městský soud věcí zabývat.
- [5] Žalovaný správní orgán v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. Podrobně zopakoval průběh správního řízení a dále uvedl, že správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí konstatoval, jaké porušení povinnosti bylo důvodem pro zahájení správního řízení. Žalovaný podotkl, že vydání rozhodnutí o nákladech správního řízení není závislé na právní moci rozhodnutí ve věci samé, neboť z dikce ustanovení § 79 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), je zřejmé, že rozhodnutí ve věci nákladů řízení lze vydat i v průběhu řízení. Uvedl, že má za to, že protiprávní jednání žalobce bylo správním orgánem I. stupně řádně zjištěno.
- [6] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [7] Rozhodnutím Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 24. 7. 2017, č.j. KRPA-268000-16/ČJ-2017-000022-ZAM, bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou mu nelze umožnit

vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na 1 rok. Dne 26. 7. 2017 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím svého právního zástupce odvolání. Rozhodnutím ze dne 4. 12. 2017, č.j. CPR-23731-2/ČJ-2017-930310-V243, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce správní žalobu, která byla rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2018, č.j. 1A 140/2017-14, jako nedůvodná zamítnuta. Ke kasační stížnosti žalobce byl tento rozsudek Městského soudu v Praze zrušen a zároveň bylo zrušeno i rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2017, č.j. CPR-23731-2/ČJ-2017-930310-V243, a to z toho důvodu, že byla nedostatečně zkoumána přiměřenost rozhodnutí o správním vyhoštění, když je nutné se zabývat společným soužitím žalobce s manželkou na území České republiky a pobytem bratra žalobce na území České republiky. Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 6. 2018, č.j. CPR-23731-23/ČJ-2017-930310-V243, bylo proto prvostupňové rozhodnutí o správním vyhoštění zrušeno.

- [8] Rozhodnutím Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 24. 7. 2017, č.j. KRPA-268000-17/ČJ-2017-000022-ZAM, byla žalobci podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s řízením o správním vyhoštění paušální částkou ve výši 1.000 Kč.
- [9] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 26. 7. 2017 odvolání, ve kterém namítal, že rozhodnutí o poplatkové povinnosti za proběhnuté správní řízení by mělo posečkat výsledku meritorního rozhodnutí.
- [10] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 5. 12. 2017, č.j. CPR-23731-3/ČJ-2017-930310-V243, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [11] V odůvodnění žalovaný uvedl, že v případě, kdy správní orgán zjistí, že řízení bylo zahájeno v důsledku protiprávního jednání účastníka správního řízení, je povinen rozhodnout i o nákladech řízení, které tímto vznikly. Vyhláška ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“) stanoví v ustanovení § 6 odst. 1 paušální částku nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti ve výši 1.000 Kč. Uvedl, že skutečnost, že se žalobce dopustil protiprávního jednání, byla doložena spisovým materiálem a byla dostatečně odůvodněna v odůvodnění rozhodnutí o správním vyhoštění.
- [12] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [13] Žalovaný s rozhodnutím o věci samé bez jednání souhlasil, žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [14] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.

- [15] Podle ustanovení § 110 odst. 4 s. ř. s. zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí.
- [16] Zdejší soud proto vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 16. 5. 2018, č.j. 7 Azs 155/2018-12, vycházel z toho, že žaloba obsahuje projednatelný žalobní bod, a to ten, že žalobci měla být poplatková povinnost uložena až po pravomocném rozhodnutí o správní žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění.
- [17] Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit.
- [18] Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. paušální částka náhrady nákladů řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
- [19] Ve smyslu obecnosti tohoto žalobního bodu se tedy zdejší soud tímto i obecně zabýval a dospěl k závěru, že tento žalobní bod je nedůvodný. Dle názoru soudu je nelogické, aby uložení poplatkové povinnosti bylo vázáno na pravomocné skončení řízení o správní žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění. Soud považuje za vhodné konstatovat, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v řízení o správním vyhoštění žalobce, pouze z administrativních důvodů na straně žalovaného nebyl výrok o nákladech řízení součástí rozhodnutí o správním vyhoštění, ale o nákladech řízení bylo vydáno samostatné rozhodnutí. Rozhodnutí o nákladech řízení však obsahuje výrok závislý na rozhodnutí o správním vyhoštění, a to i přesto, že byl obsažen v samostatném rozhodnutí. Výrok rozhodnutí o nákladech řízení, který je jako jediný výrok obsažen v samostatném rozhodnutí správního orgánu, tak má tzv. akcesorickou povahu k výroku o správním vyhoštění. Lze tak na tomto místě shrnout, že rozhodnutí o nákladech řízení je integrální součástí rozhodnutí o správním vyhoštění, a to bez ohledu na to, zda jsou oba výroky obsaženy v jednom rozhodnutí či zda je každý obsažen v samostatném rozhodnutí, výrok o nákladech řízení tak sleduje osud výroku o správním vyhoštění.
- [20] Soud proto přezkoumal, zda byly naplněny podmínky pro uložení povinnosti nahradit náklady řízení stanovené v ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, resp. zda je uložena paušální částka náhrady nákladů řízení v souladu s vyhláškou č. 520/2005 Sb.
- [21] V daném případě je nepochybné, že žalobce svým protiprávním jednáním vyvolal předmětné řízení o správním vyhoštění tím, že vykonával na území České republiky pracovní činnost v době od konce června 2017 do 24. 7. 2017, aniž by vlastnil povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou kartu nebo modrou kartu. Tato skutečnost je potvrzena jednak obsahem správního spisu, jednak rozhodnutím o správním vyhoštění. Správní orgány tak byly povinny rozhodnout o náhradě nákladů, které v tomto řízení vznikly, a byly tak oprávněny žalobci uložit povinnost náhrady nákladů řízení.
- [22] Soud tak po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že správní orgány v případě uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení paušální částkou postupovaly v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., a uložily tak žalobci po právu povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč.

- [23] V daném případě však soud shledal jiný důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Jak již bylo uvedeno výše, rozhodnutí o nákladech řízení je integrální součástí rozhodnutí o správním vyhoštění. Obstojí-li tedy v soudním přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění, soudu přezkoumávající rozhodnutí o nákladech řízení tak nezbývá než přezkoumat rozhodnutí o nákladech řízení pouze z toho hlediska, zda byl dodržen řádný proces při vydávání tohoto rozhodnutí, a zda byla žalobci uložena paušální částka náhrady nákladů řízení v zákonné výši. Jiná situace by nastala, kdyby soud zrušil rozhodnutí o správním vyhoštění. V takovém případě by pak soudu přezkoumávající rozhodnutí o nákladech řízení, nezbývalo nic jiného, než z důvodu výše uvedené akcesority, žalobou napadené rozhodnutí o nákladech řízení zrušit. A právě o takový případ se jedná v nyní projednávané věci.
- [24] Ke dni svého vydání bylo rozhodnutí o správním vyhoštění sice pravomocné, ale později došlo k jeho zrušení rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2018, č.j. 9 Azs 62/2018-24, resp. na něj navazujícím rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 6. 2018, č.j. CPR-23731-23/ČJ-2017-930310-V243. Protože výrok o nákladech řízení je subsidiární k výroku o správním vyhoštění, musí z tohoto důvodu sdílet oba tyto výroky stejný osud. Při přezkumu rozhodnutí o nákladech řízení se tak musí vzít v potaz i rozhodnutí o správním vyhoštění, přičemž soud nemůže vzhledem k subsidiárnosti výroku o nákladech řízení nepřihlédnout ke skutečnosti, že rozhodnutí o správním vyhoštění bylo v mezidobí zrušeno. Protože je zřejmé, že subsidiární výrok by měl sdílet stejný osud, jako výrok od něhož se odvíjí, soud z důvodu právní jistoty toto rozhodnutí o nákladech řízení zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení. Na správním orgánu tak bude, aby o nákladech předmětného správního řízení rozhodl v návaznosti na výrok ve věci řízení o správním vyhoštění.
- [25] Ze shora uvedených důvodů proto soud shledal žalobu důvodnou a žalobou napadené rozhodnutí podle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.).
- [26] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje odměnu zástupce žalobce Mgr. Ing. Vlastimila Mlčocha, advokáta. Mimosmluvní odměna činí 9.300 Kč za 3 úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby, podání kasační stížnosti) po 3.100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právního zástupce ve výši 900 Kč za 3 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Protože zástupce žalobce není plátcem daně z přidané hodnoty, nezvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (ustanovení § 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %. Celková výše nákladů tedy činí 10.200 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. listopadu 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu